

Příloha č. 3: Přísloví + příběh

Přísloví:

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Komu se nelení, tomu se zelení.

Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.

Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá.

Není všechno zlato, co se třpytí.

Pýcha předchází pád.

Lež má krátké nohy

Příběh:

František byl žákem 5 B. Bydlel s rodiči na vesnici. Uprostřed školního roku dostal Františkův tatínek práci ve městě, které bylo od vesnice vzdáleno přes 300 km. František musel začít chodit do nové školy, musel si zvykat na nové spolužáky.

Brzy se se všemi spřátelil, jen s jedním to vůbec nešlo. Zbyněk prostě Františka neměl rád. Neustále mu vyváděl různé neplechy.

Jednou Zbyněk dostal nápad. Maminka mu dala na svačinu chleba s medem, a protože věděla, že Zbyněk má med moc rád, přidala mu ještě trochu medu do skleničky. Zbyněk se rozhodl, že tím medem natře Františkovu židličku. A taky to tak udělal. Když byl František o přestávce na chodbě, přikradl se Zbyněk k jeho židli a celou sklenici medu mu na ni vylil.

Blížil se konec přestávky. Zbyněk pozoroval Františka, jak se loučil s kamarádem a jak se vrací do třídy. Měl ohromnou radost a těšil se, jak se Franta pořádně zamaže. Ještě naposledy se přikradl – jen tak, jako že jde kolem – k židli, aby se pokochal nastraženým medem. Radostí si u ní poskočil – malinko – ale stačilo to na to, aby zavadil o roh lavice, ztratil rovnováhu – a už sám seděl na Františkově židli – v medu.

Samozřejmě – František se hned dozvěděl, co se stalo a že med byl políčen na něj. Ale vůbec se nezlobil. Pomohl Zbyňkovi vyčistit kalhoty, Zbyněk se mu omluvil, a nakonec se z nich stali nejlepší kamarádi.

(Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá)